

las, i underdånighet anhålla, det E. K. Maj:t, efter utredning af ofvanberörda förhållanden, täcktes till nästa riksdag, på grund af denna utredning, i ämnet aflåta förnyad nådig Proposition samt dervid föreslå lämpligaste sättet för ifrågakvarande egendoms framtida användande.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 3 Maj 1867.

N:o 42.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 3 Maj 1867.

— — — — Andra Kammaren den 3 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af år 1866 verkställd revision af Statsverkets med flera allmänna fonders förvaltning under år 1864.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 66).

S. A. K.

I anledning af hvad Rikets Ständers sistlidet år församlade Revisorer rörande då verkställd granskning af Statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1864 uti afgifven berättelse anmält, samt vederbörande förvaltande verk och myndigheter uti deröfver afgifna underdåniga förklaringar hos E. K. Maj:t andragit, får Riksdagen i nedan omförmälda ämnen, hvilka blifvit upptagna särskildt för hvarje dermed befattning egande embetsverk eller myndighet, i underdånighet anföra följande:

Konsulsfonden.

Enligt hvad Revisorerne omförmäla, hade någon stat för de med aflöning försedde konsulerna och deras biträden icke blifvit redogörelsen för

denna fond bilagd, och vore någon sådan ej heller för revisionsåret fastställd, utan skulle utbetalningarne af berörda aflöning grunda sig å flera särskilda, vid olika tider af Kongl. Maj:t meddelade nådiga beslut; men då icke heller dessa bilagts redogörelsen, hade Revisorerna icke varit i tillfälle att tillse, huruvida de gjorda utbetalningarne dermed öfverensstämde. På det blifvande Revisorer emellertid måtte kunna med lätthet utöfva den kontroll, som i berörda hänseende dem åläge, hemställde Revisorerna, om icke lämpligt vore att, i likhet med hvad för minister-staten egde rum, aflöningsstat för konsulerne och deras biträden för hvarje statsreglering fastställdes och redogörelsen bilades.

Riksdagen, som icke funnit lämpligt att ifrågavarande tienstemens aflöning oftare göres till föremål för reglering, än sådant af omständigheterna påkallas, får för öfrigt, instämmande i den åsigt, som legat till grund för Revisorernes framställning i ämnet, underdånigst anhålla, det E. K. Maj:t täcktes anbefalla vederbörande att, vid afgifvande redogörelse för konsulsfonden, foga sådana handlingar, hvarigenom blifvande Revisorer af Statsverket må sättas i tillfälle att utöfva behörig kontroll i afseende å utbetalningen af ifrågavarande aflöningar.

Krigskollegium.

Den så väl vid 1858 års statsrevision som under flera riksdagar behandlade frågan, angående öfverflyttning från Krigskollegium, numera Arméförvaltningen, af samtliga under detta embetsverk ställda kassor och fonder, hade, enligt hvad Revisorerna omförmåla, utgjort föremål för deras uppmärksamhet, och ehuru Revisorerna för sin del hufvudsakligen biträdde den åsigt, som i afseende härå gjorde sig gällande hos Rikets åren 1862 och 1863 församlade Ständer, hade dock Revisorerna, med afseende å hvad i denna fråga vid förliden riksdag förekommit, ansett sig icke nu böra ifrågasätta någon mera omfattande förändring i afseende härå, än att, då den så kallade "En per mille fonden", hvilken till följd af Kongl. Förordningen den 22 Maj 1794 och nådiga Brevet den 18 September samma år uppkommit genom den staden Göteborg då medgifna nederlagsfrihet för utländskt gods och den i sammanhang dermed gifna föreskrift, att, vid inkommande till och utgående från staden af dylikt gods, en per mille af varornas värde skulle erläggas till bildande af en fond för allmänna byggnader i Göteborg, hörande till militära behof och stadens försvar, icke torde till användning för det afsedda behofvet ifrågakomma, Revisorerna hemställde, om icke denna fond, som, sedan berörda afgift, till följd af den förnyade nederlagsförordningen af
den

den 5 Maj 1813, upphört, icke hade annan inkomst än räntan å utlånade medel, kunde, oberoende af frågan om de öfriga kassornas förvaltning, till Statsverket indragas.

Uti häröfver afgifvet underdånigt utlåtande har Arméförvaltningen, jemte upplysning, dels att nämnda fonds tillgångar vid 1865 års slut uppgingo till 56,458 R:dr 64 öre, dels ock att den enda utgift, som för närvarande funnes å fonden anvisad, utgjordes af ett till siffran icke uppgifvet hyresbelopp, hvilket, jemlikt nådiga Brevet den 29 Decemner 1865, skall af fondens räntemedel bestridas för den så kallade aktie-manègens i Göteborg begagnande till ridhus för derstädes förlagda detachment af Husar-regementet Konung Carl XV, på anförda skäl, hufvudsakligen det att de med fondens bildande åsyftade militära behof oförminskade qvarstodo och att medlens användande dertill när som helst kunde ifrågakomma, afstyrkt Revisorerens ofvanberörda förslag.

Då emellertid ifrågavarande behof, derest de äro af beskaffenhet att böra med allmänna medel afhjelpas, lämpligast torde böra medelst direkta statsanslag tillgodoses, samt den utgift, som för närvarande finnes å fonden anvisad, bör från Statsverket utgå, synes Riksdagen hinder icke möta därför att denna fond, i likhet med hvad i afseende å Salpeter-fonden egt rum, må kunna till Riksgälds-kontoret öfverlemnas; dock, som en närmare utredning af förhållandet är nödig, innan beslut härom fattas, anhåller Riksdagen i underdånighet, det E. K. Maj:t täcktes, efter en sådan utredning, till näst sammanträdande Riksdag aflåta nådig Proposition, angående ifrågavarande fonds öfverlemnande till Riksgälds-kontoret och sättet för bestridande af den å fonden anvisade utgift.

Stockholms stads kronoräkenskaper och läuens landsböcker.

Af Sjetta Hufvudtitelns anslag till skrifmaterialier och expenser hade, enligt hvad Revisorerne omförmåla, E. K. Maj:ts Befallningshafvande i Christianstads län under den 22 September 1864 å landtränteriet anordnat ett belopp af 348 R:dr, utgörande, enligt anordningen bilagd räkning, kostnaden för tryckning af 54,000 stycken debetsedels-blanketter jemte dertill användt papper. Jemlikt nådiga Brevet den 13 November 1863 borde visserligen af nämnda anslag utgå kostnaden för tryckning af sådana längder, räkningsblanketter och andra formulär, som E. K. Maj:ts Befallningshafvande, till vinnande af tidsbesparing och enhet i uppställning, ej mindre hos länsstyrelsen än hos landsstats-tjenstemännen inom länet, kunde finna med förut gällande föreskrifter öfverensstämmande eller eljest tjenliga, att till begagnande anbefalla eller medgifva; men då stadgandet i detta nådiga Bref, en-

ligt Revisorernes åsigt, ej kunde afse sådana handlingar, för hvilka, såsom förhållandet vore i afseende å debetsedlarne, vederbörande egde att uppbära lösen, hvilken innefattade godtgörelse ej allenast för trycknings- eller skrifningskostnaden, utan jemväl för det till handlingen använda papper, hade Revisorerne ansett sig ej böra lemna detta förhållande oanmärkt, likasom Revisorerne omförmält, hurusom E. K. Maj:ts Befallningshafvande i Örebro län af samma anslag utanordnat åtskilliga belopp för tryckningskostnad; jemte papper till passblanketter, resolutioner, utslag och fullmagter; och då nyssberörda handlingar syntes vara sådana, för hvilka i allmänhet lösen erhöles, hade det förefallit Revisorerne desto anmärkningsvärdare att belasta Statsverket med dylika utgifter, som den genom nådiga Förordningen af den 30 November 1855 vederbörande tjenstemän tillagda betydligt förhöjda expeditionslösen syntes Revisorerne innefatta fullt tillräcklig godtgörelse för alla med expeditionens uppsättande och utgifvande förenade kostnader.

Efter granskning af de skäl, E. K. Maj:ts Befallningshafvande i nämnda tvänne län uti sina underdåniga utlåtanden anfört till stöd för det af Revisorerne anmärkta förfarande, har Riksdagen ansett sig böra instämma uti den af Revisorerne uttalade åsigt; och på det rättelse för framtiden i berörda förfarande må kunna vinnas, anhåller Riksdagen underdånigst, det E. K. Maj:t täcktes anbefalla länsstyrelserna i ofvannämnda län att icke vidare utanordna statsmedel för utgifter af ifrågasvarande beskaffenhet.

Statskontoret.

Då omkostnaderna för stämpelpappers-uppbörden, bestående dels uti tillverknings- och transportkostnader för papperet, dels ock förnämligast i den provision, som vore vederbörande medgifven ej mindre för försäljning af papperet, utgörande denna provision i Stockholm fyra och i landsorten fem procent, än äfven derförutom till landskontoren och landtränmästarne i länen, för deras befattning med stämpelpappers-uppbörden, två procent till dem hvardera af den stämpelpappers-avgift, som i länet inflöte, syntes Revisorerne alltför höga, såsom uppgående till 10,18 procent af hela bruttouppbörden, hafva Revisorerne hemställt, att åtgärder måtte vidtagas, hvarigenom ifrågasvarande omkostnader i ett eller annat hänseende kunde nedbringas.

Af Statskontorets i ämnet afgifna underdåniga utlåtande, framgår visserligen, att någon nedsättning i tillverknings- och transportkostnaderna för stämpelpapperet är att emotse; men då denna nedsättning torde komma att inskränka sig till ett jmförelsevis obetydligt belopp, och önskligt vore att någon betydligare besparing i denna onekligen dryga kostnad kunde åvägbringas, i hvilket hänseende en närmare utredning synes Riksdagen vara

erforderlig, anhåller Riksdagen i underdånighet, det E. K. Maj:t täcktes låta utreda om och i hvilka hänseenden ytterligare nedsättning uti omkostnaderna för stämpelpappers-uppbörden skäligen må kunna ega rum, samt, i sådan händelse, till Riksdagen derom aflåta nådig Proposition.

Konsistorium i Wisby.

För Wisby elementar-läroverks byggnadsfond hade, enligt hvad Revisorerne omförmåla, särskild redovisning väl blifvit afgifven, men denna fond funnes ej, på sätt ske bort, upptagen i läroverkets hufvudredogörelse, och uti konsistorii räkenskaper vore den ej ens omnämnd.

Då uti elementarläroverkets hufvudredogörelse redovisning icke bör saknas för ifrågavarande byggnadsfond, får Riksdagen underdånigst anhålla, det E. K. Maj:t täcktes anbefalla vederbörande att uti nämnda elementarläroverks hufvudredogörelse framdeles intaga redovisning för ifrågavarande byggnadsfond.

Upsala universitet.

Uti så väl in- som utgående balansen i universitetets räkenskaper för revisionsåret upptages, på sätt Revisorerne omförmåla, ett oförändradt belopp af 23,905 R:dr 21 öre, "utgörande på afskrifning beroende fordringar"; och då redogörelse helt och hållet saknades för de åtgärder, som möjligen blifvit för dessa medels indrifning vidtagna, och anledningen, hvarför de fortfarande under nämnda titel balanserades, ej heller funnes omförmäld, hade Revisorerne ansett sig böra å förhållandet fästa uppmärksamhet.

Enär erforderlig upplysning i det af Revisorerne anmärkta hänseende icke blifvit meddelad, anhåller Riksdagen underdånigst, det E. K. Maj:t täcktes förständiga vederbörande att vid räkenskaperna för universitetet framdeles bifoga sådan redogörelse, som Revisorerne ifrågaställt.

Expens- och aflöningsmedels-räkningarne.

I anledning af Revisorerne anmärkning, att den för Göta Hofrätt afgifna räkenskap blott innefattade redovisning för expensmedlen, men ej för de öfriga belopp, såsom adjunktions- och gratifikations-medel m. m., hvilka blifvit till Hofrättens disposition under revisionsåret utanordnade, får, efter tagen kännedom af det häröfver afgifna underdåniga utlåtande, Riksdagen

underdånigst anhålla, det E. K. Maj:t täcktes anbefalla vederbörande att framdeles afgifva behörig redovisning för de adjunktions-, gratifikations- och öfriga dylika medel, som till bemälda Hofrätts disposition kunna anordnas.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 3 Maj 1867.

N:o 43.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 4 Maj 1867.
 — — — — — Andra Kammaren den 4 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående val af Fullmäktige
 i Riksgälds-kontoret.*

S. A. K.

Riksdagen får härmed i underdånighet anmäla, att, vid de den 3 uti innevarande månad, i öfverensstämmelse med föreskrifterna uti 72 § Rege-
 ringsformen och 71 och 73 §§ Riksdags-ordningen, anställda val, blifvit ut-
 sedde, till Ordförande bland Fullmäktige i Riksgälds-kontoret:

f. d. Statsrådet, Riddaren och Kommendören af E. K. Maj:ts Orden
 Herr Grefve Henning Ludvig Hugo Hamilton;

till Fullmäktige i Riksgälds-kontoret:

Bruksegaren Anders Alexander Berger;

Grosshandlanden, Riddaren af E. K. Maj:t Nordstjerne-orden Samuel
 Warburg;

Hemmansegaren Jonas Andersson i Häckenäs från Östergötlands län;

Kammarrättsrådet, Riddaren af Konung Carl XIII:s orden samt E.
 K. Maj:ts Nordstjerne-orden Carl Leonard Kinmanson;

f. d. Majoren Mauritz Constantin Wolffelt; och

Kapitenen Carl Gustaf Hierta;

samt till Suppleanter för bemälde Fullmäktige:

Professoren, Kommendören af Kongl. Wasa-orden samt Riddaren af
 E. K. Maj:ts Nordstjerne-orden, Friherre Alfred Henrik Edvard Fock;